

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1508/2018
17.06.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашић и Гордане Комненић, чланова већа, у парници тужилаца АА из ... и ББ из ..., чији је заједнички пуномоћник Миланка Танасковић, адвокат из ..., против тужених РД „МК Group“ ДОО Нови Београд и РД МК „Mountain Resort“ ДОО Копаоник, чији је заједнички пуномоћник Леа Герасимовић, адвокат из ..., ради исплате разлике у заради, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3238/17 од 13.03.2018. године, у седници одржаној 17.06.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ ревизија тужилаца и **ПРЕИНАЧУЈЕ** пресуда Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3238/17 од 13.03.2018. године, тако што се **ОДБИЈА** као неоснована жалба тужених и потврђује пресуда Основног суда у Рашкој П1 73/16 од 19.05.2017. године.

ОБАВЕЗУЈУ СЕ тужени да тужиоцима солидарно накнаде трошкове ревизијског поступка у износу од 193.492,06 динара, у року од осам дана од дана пријема пресуде.

ОДБИЈА СЕ захтев тужених за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Основног суда у Рашкој П1 73/16 од 19.05.2017. године, ставом првим изреке обавезани су тужени да као солидарни дужници тужиоцима на име разлике у заради за период од 01.06.2009. године па до 31.05.2010. године плате и то тужилци АА укупан износ од 519.602,92 динара са законском затезном каматом према појединачно одређеним износима, а тужиоцу ББ укупан износ од 415.662,06 динара са законском затезном каматом на појединачне месечне износе ближе одређене тим ставом изреке. Ставом другим изреке, обавезани су тужени да тужиоцима солидарно на име трошкова парничног поступка плате износ од 329.637,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3238/17 од 13.03.2018. године, преиначена је првостепена пресуда тако што је одбијен тужбени захтев којим су тужиоци тражили да се обавезу тужени да им солидарно на име разлике у заради за

период од 01.06.2009. године до 31.05.2010. године исплате и то тужиљи АА укупан износ од 519.602,92 динара са законском затезном каматом на појединачне месечне износе ближе одређене тим ставом изреке, а тужиоцу ББ из ... укупан износ од 415.662,06 динара са законском затезном каматом на појединачне месечне износе ближе одређене тим ставом изреке и тужиоци су обавезани да туженима на име трошкова парничног поступка исплате износ од 258.375,00 динара.

Против другостепене пресуде, тужиоци су благовремено изјавили ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Тужени су поднели одговор на ревизију тужилаца.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду у смислу члана 408. у вези члана 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11, 55/14) и утврдио да је ревизија тужилаца основана.

Према утврђеном чињеничном стању, тужиоци су били у радном односу код Компаније „Интернационал ЦГ“ ДП Београд ТЦ Копаоник до продаје имовине ове компаније туженом РД „МК Group“ ДОО Београд као купцу, по основу уговора о продаји имовине методом јавног тендера закљученог између Агенције за приватизацију РС и Компаније „Интернационал ЦГ“ ДП Београд у реструктурирању, као продаваца, и туженог РД „МК Group“ ДОО Београд, као купца, који уговор је оверен од стране Другог општинског суда у Београду 26.12.2008. године. Тужени РД „МК Group“ ДОО Београд је у складу са уговором о купопродаји формирао ново привредно друштво РД МК „Mountain Resort“ ДОО Копаоник овде туженог, који је у радни однос преузео све раднике запослене код компаније „Интернационал ЦГ“ Копаоник, а са тужиоцима је закључен уговор о раду 01.06.2009. године. Тужени РД „МК Group“ ДОО као купац обавезао се социјалним програмом (који је саставни део наведеног уговора од 26.12.2008. године) да ће сваки запослени имати најмање права и обавезе утврђене Колективним уговором закљученим 2005. године са свим важећим анексима и да зарада сваког запосленог не може бити нижа од просека зараде запосленог у последња три месеца који су претходили објави јавног позива за продају, као и да ће то ново друштво поштовати колективни уговор са свим важећим анексима у периоду од једне године од дана испуњења. Тужени РД МК „Mountain Resort“ ДОО Копаоник тужиоцима током спорног периода није исплаћивао зараде у висини тромесечног просека зараде по Посебном колективном уговору за делатности угоститељства и туризма („Сл. гласник РС“, бр. 74/07), већ обрачунату у складу са Појединачним колективним уговором Компаније „Интернационал ЦГ“ из 2005. године, у висини тромесечног просека коју им је Компанија „Интернационал ЦГ“ исплатила за април, мај и јуни 2008. године.

При том, Компанија „Интернационал ЦГ“ тужиоцима није исплаћивала зараде у складу са Посебним колективним уговором за делатности угоститељства и туризма („Сл. гласник РС“, бр. 74/07), већ према ценама рада из Појединачног колективног уговора, па је правноснажним пресудама Општинског суда у Рашкој (П1 219/08 од 01.12.2008. године и П1 308/08 од 05.02.2009. године) обавезана да тужиоцима за период од 01.01.2007. године до 31.08.2008. године исплати разлику између исплаћених и припадајућих зарада по Посебном колективном уговору, и то тужиоцу ББ износ од 480.139,00 динара а тужиљи АА 560.557,00 динара, са законском затезном каматом на појединачне месечне износе од доспелости до исплате. У овој парници

тужиоци су тражили исплату разлике између исплаћених зарада према Појединачном колективном уговору и зарада обрачунатих применом цене рада из Посебног колективног уговора за делатност угоститељства и туризма за спорни период, а висина разлике зараде утврђена је на основу налаза и мишљења вештака економске струке.

Код овако утврђеног чињеничног стања, првостепеном пресудом је усвојен тужбени захтев тужилаца и досуђена разлика зараде за спорни период, а побијаном другостепеном пресудом преиначена је првостепена пресуда и тужбени захтев тужилаца одбијен као неоснован. По оцени другостепеног суда, тужени PD „МК Group“ ДОО је као купац у целости испунио своју обавезу преузету уговором о продаји имовине методом јавног тендера, чији је саставни део био социјални програм, а тужени PD МК „Mountain Resort“ ДОО Копаоник је тужиоцима исплатио зараду у спорном периоду према уговором преузетој обавези у висини утврђеној на основу просечне тромесечне зараде коју јој је Компанија „Интернационал ЦГ“ исплатила за април, мај и јун 2008. године, због чега тужбени захтев тужилаца за исплату разлике зараде није основан.

По оцени Врховног касационог суда, у побијаној другостепеној пресуди погрешно је примењено материјално право када је првостепена пресуда преиначена и тужбени захтев тужилаца одбијен као неоснован. Наиме, према Посебном колективном уговору за делатности угоститељства и туризма („Службени гласник РС“ 81/03, 96/03), чланом 41. утврђена је цена рада у бруто месечном износу од 6.850,00 динара за пун фонд радних сати, а чланом 2. је прописано да ће се овај колективни уговор применити непосредно ако се код послодавца Појединачним колективним уговором или општим актом послодавца запосленима дају мања права и утврђују неповољнији услови рада од права утврђених законом и посебним колективним уговором. Нови Посебни колективни уговор за делатност угоститељства и туризма Србије ступио је на снагу 17.08.2007. године, који је чланом 44. став 2. прописао да се основна зарада за најједноставнији посао коефицијент 1 утврђује по радном часу у висини минималне зараде утврђене одлуком Социјално економског савета Републике Србије, у складу са законом, а чланом 2. је преузета истоветна одредба у погледу непосредне примене Колективног уговора у случају неповољнијих услова рада или мањих права у појединачним уговорима послодаваца. С обзиром да је ранији послодавац тужиоцима исплаћивао нижу зараду од зараде обрачунате по ценама рада из Посебног колективног уговора, правноснажним пресудама Општинског суда у Рашкој (П1 219/08 од 01.12.2008. године и П1 308/08 од 05.02.2009. године) Компанија „Интернационал ЦГ“ обавезана је да сваком од тужилаца исплати досуђене износе на име разлике између исплаћених и припадајућих зарада по Посебном колективном уговору за период од 01.01.2007. године до 31.08.2008. године. Наведене пресуде донете су пре закључивања уговора о продаји имовине методом јавног тендера чији је саставни део социјални програм, којим се тужени PD „МК Group“ ДОО као купац обавезао да ће запосленима дати најмање права и обавезе утврђене Колективним уговором закљученим 2005. године са свим важећим анексима, а коју обавезу је имао и тужени PD МК „Mountain Resort“ ДОО Копаоник, кога је тужени PD „МК Group“ ДОО формирао и у коме су тужиоци засновали радни однос. Код таквог стања, а како тужени PD МК „Mountain Resort“ ДОО Копаоник тужиоцима није исплатио тромесечни просек зараде за спорни период у складу са Посебним колективним уговором, док је правноснажним пресудама Општинског суда у Рашкој (П1 219/08 од 01.12.2008. године и П1 308/08 од 05.02.2009. године) ранији послодавац обавезан да тужиоцима исплати ову разлику зараде и да према налазу и мишљењу вештака разлика зараде за спорни период износи за тужиљу

АА 519.602,92, а за тужиоца ББ 415.662,06 динара, то је правилан закључак првостепеног суда да сваком од тужилаца припада наведена разлика зараде коју су тужени солидарно у обавези да им исплате са законском затезном каматом према опредељеним појединачним месечним износима.

С обзиром на наведено, другостепена пресуда је преиначена, одбијена жалба тужених и потврђена првостепена пресуда, у складу са чланом 416. став 1. ЗПП.

Одлука о досуђењу тужиоцима трошкова ревизијског поступка донета је у складу са чл. 153. и 165. ЗПП, према важећој Адвокатској тарифи и Таксеној тарифи из Закона о судским таксама, док је одлука о трошковима одговора на ревизију тужених донета применом члана 154. став.1 ЗПП будући да трошкови одговора на ревизију не представљају потребне трошкове ради вођења парнице.

**Председник већа-судија
Весна Поповић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић